

Előfizetési árak:

Félszáz évre 10.— Ft
 Évi 5.—
 Negyedévre 2.50 —
 Egy hónap 1.—
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 asp. vasárnap kivé-
 tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpíacz, a város-
 Ázsai szomban.

Hirdetések:

Egy hasábol pető
 soronkint 5 kr-ával
 számítottának.

Egységes szabadelvűpárt.

Irta: Saturnus.

Debreczen, márczius 16.

Önámítás volna tagadni, hogy az új pártalakulásokban a szabadelvűpárt hű embereiben aggodalmat is keltek a béke okozta öröm mellett. Szinte hihetetlen, hogy ne aggódtak volna sokan amiatt, hogy vajjon a szabadelvű párt hatalmas és örvendetes meg-növekedésével nem fog-e együtt járni régi legnagyobb erősségének, szolidáris együttartásának a meggyengülése. Nem lesznek-e pártok a pártban, melyek válságos pillanatokban egymásra törnek? Sikerül-e majd az egy pártkörben egyesült erőnek olyan asszimilálása, mely későbbi időkre kizárja a széthuzást és egy közös irányban, a szabadelvű párt harminczéves működése által megállapított liberális irányban vezeti őket az egyetlen, közös szent cél felé: az ország anyagi és erkölcsi felvirágoztatása felé?

Természetesnek találjuk, hogy ilyen aggodalmak támadhattak sokakban, mikor egy ádáz harc után hirtelen, önként meghajolva a szabadelvű párt lobogója előtt, tértek a kormány táborába, akik az imént ellenségekként állottak szemközt vele, de mindjárt megjegyezzük, hogy a milyen természetesnek tartottuk ez aggodalmak feltámadását, épen olyan biztosra vártuk, hogy azokat a bekövetkező tények minél előbb meg is fogják ezáfolni, el fogják oszlatni. Széll Kálmán miniszterelnök államférfiúi előrelátásában és bölcsességében való erős bizalma az országnak vezetett bennünket ebben a biztos várakozásban. Ő megnyitotta a szabadelvű párt ajtáit mindazok előtt, kik programját támogatni, a keresztülvitelben segíteni akarják. És Széll Kálmán, aki a szabadelvű párt hagyományainak tiszteletében és épen azok fáradhatatlan szolgálataiban tette meg fényes parlamenti futását: bizonyára nem nyitotta volna meg az ajtókat, ha az a határozott meggyőződés nem vezette volna, hogy ezzel nem a széthuzás csiráit hozza be a párt talajába, hanem hogy egyenesen a szabadelvűpárt erősségének, — harczképességének és teremtő-erjének emelésén dolgozik.

Annak, hogy milyen hatalmasan domborodik ki az új párt-

alakulás óta a szabadelvű párt egységes ereje s szelleme. Már számos jelét láthatta az utolsó napokban az, a ki a viszonyok para volta kettőt figyelemmel kíséri a párt belső életét. Hogy milyen sikerrel halad az egységesítés mellett a régi ellentétek élének letördelése s az utolsó háboru a keserűségtől való megtisztítása is: bizonyította a keddi képviselőházi ülésnek két nagy-jelentőségű beszéde. Először felállott *Apponyi* Albert és a maga meg volt párthivei nevében ünneplésen kijelentette a Ház színe előtt, hogy ők minden utógondolat nélkül léptek be a szabadelvű pártba, ott külön célokat követni nem fognak, hanem csak a párt zászlajára irt jelszavakért, ezek megvalósításáért fognak küzdeni a régi szabadelvű párttal egyetemben, vele együtt érezve.

És később ugyanebben az ülésben felállott *Lukács* László pénzügyminiszter és kijelentette, hogy az a hirhedt „ischli klauzula nem volt, nincs, nem lehet. Neki abban része nem volt, ami megállapodás történt, az ország törvényeinek és kormányának alapján jött létre, tehát: de strigis, quae non sunt, nulla mentio fiat. Lehetetlen be nem látni, hogy e nyilatkozatok, melyek egyike a kormánypárton, másika az ellenzéken keltett igen jó, megnyugtató hatást, nem a kedélyek leszállítására, a föntebb jelzett aggodalmak elosztatására alkalmasak.

És el is fognak oszlatni az aggodalmak! A hol ennyire megvanna jó akarat, az erős törekvés minden oldalon, ott az eredmény nem maradhat el. Az alaptalan aggodalmakat csakhamar fel fogja váltani az a zavartalan és biztos érzés, hogy a forró harcok tisztító tüzeből frissen, erősen, meggyparagodva és tehetségekben meggazdagodva került ki az egységes, hatalmas szabadelvű párt.

Márczius 15.

Lelkesedéssel, mindenütt nagyközönség jelenlétében ünnepelt tegnap az ifjuság s a polgárság. Az egész nap tartó verőfényes idő csak kedvezett annak, hogy minél nagyobb fényvel és minél impozánsabb módon nyilatkozhatassék az általános nemzeti öröm, a multhoz való kegyelet s a tiszta hazafiai fellángolás. Az ünnepekről tegnapi tudósításunkhoz pótlólag a következőkben számolunk be:

Az ev. ref. felsőbb leányiskolában.

A Kossuth-utcai felsőbb leányiskola is lobogódiszt öltött a nagy nemzeti ünnepe jeléül, melyet ez évben is lélekemelő módon ült meg az intézet hazafias érzésű tanárkara és a 300-on felüli bájos leánysereg: a jövő reménye, „magyar hölgyei“ kiknek lelkes arcán már most is meglátszik, hogy érzik, miszerint „magyar hölgynek születni, nagy és szép gondolat.“

Bizony az iskola ugynevezett „nagyterme“ most is szüknek bizonyult az előkelő és nagyszámu közönség befogadására, kiknek soraiban jelen voltak: *Kiss* Aron püspök, *Wolafka* Nándor v. püspök, *Kiss* Albert, *Simonffy* Imre polgármester, *Materny* Lajos ág. ev. főesperes, *Dóczy* Imre középisk. felügyelő, *Lengyel* Imre, *Márk* Endre, *Szikszai* Szabó József, *Bészler* Károly és *Hajdu* Gyula tanácsnokok stb. Ezenkívül az érdeklődő szülők nagy számmal.

Az ünnepély két részből állt, az egyházi részt a növendékek által énekelt XC. zsolt. I. verse, *Nagy* Gyula vallásánár emelkedett szellemű hazafias imája és a 220. dics. 7-ik verse képezte, az ezt követő szünet után a hazafias ünnepet a „Hymnus“ éneklésével kezdte meg az intézet énekkara, ezt követte *Kalocsa* Róza igazgatónő fölolvása a magyar nemzeti szellemről. A „Lengyel Hymnust“ *Lévay* Ilonka IV. oszt. növendék czimbalmon adta elő, melyért zajosan megtapsolták. Ezután *Bajza* „Apotheozisat“, *Mikolay* Erzsébet VI. oszt. növendék szavalta el dicséretes buzgalommal. A „Magyar menekültek dala“ az énekkar előadásában mélyen meghatotta a közönséget, ugyszintőn *B. Nagy* Erzsébet IV. o. növ. szavallata is, ki *Jakab* Ödön „1848“ című költeményét adta elő. Legnagyobb lelkesülést azonban a „Rákóczy induló“ éneklésével keltett az énekkar, mely könnyeket csalt a hazafias közönség szemébe, mely az emelkedett hangulatban álló ünnepről, a tanárkar buzgalmáról, mely minden alkalommal ilyen szép eredményeket tüntet fel, nagy elismeréssel nyilatkozott.

Az izr. elemi iskolák.

Márczius 15-iki ünnepély az izr. elemi fiu és leány iskolában. A debreczeni izr. elemi iskola tanító testülete is lélekemelően ünnepelte meg az iskolaszék tagjai es szép számu közönség jelenlétében a szabadság ünnepe. Az ünnepély a tanuló ifjuság énekkarának, melyet *Kohut* Mór és *Lippe* József tanítók vezettek, a Hymnus eléneklésével vette kezdetét. Ezután *Simonovits* Dezső igazgató tanító fejtegette a nagy nap jelentőségét, mire a következő növendékek szavaltak: *Talpra* magyar, szavalta *Glück* S. IV. o. t. Magyar vagyok, szavalta *Kardos* Giza IV. o. t. Márczius 15. 1848. szav. *Alter* Margit IV. o. t. Márcziusi ifjak, szavalta *Hoffmann* Lajos IV. o. t. A Piski hidnál, szavalta *Klein* József III. o. t. Márczius 15. szav. *Blum* Ella VI. o. t. Hymnus szav. *Berger* E. VI. o. t. Magyarország 1848 ban szav. *Szántó* Lajos III. o. t. A szép ünnepély a „Szózat“ éneklésével ért véget.

A főiskolai ifjuság ünnepe.

Petőfi szobránál.

A főiskolai ifjuság vezette a nép impozáns ünneplését, amely a kollegium ősi falai között kezdődött s a városháza előtt téren végződött. Az ifjuság és a közönség először is a szabadságharcz martirhalált halt lánglelkű költője *Petőfi Sándor* emléke iránt rőtta le a hazafiui kegyelet adóját. A főiskola lépcsőházában, *Petőfi szobránál* folyt le a délutáni ünnepségek első része. Tekintettel a hely szűk voltára, ide csak jeggyel lehetett belépni. Itt is megjelentek az öreg honvédek. A városi tanácsot *Komlóssy Arthur* főjegyző, *Vecsey Imre* tb. főjegyző, *Király Gyula* és *Hajdu Gyula* tanácsnokok képviselték. A *Petőfi* dalkör ahogy elzengte a *Talpra magyart*, *Szabó Miklós* joghallgató ugyanazt szavalta érezes hangon. Majd *Kun Béla* joghallgató ért el gyújtó hatást a következő lendületes beszédével:

A szabadság napján hívom szellemedet, szabadság dalnoka! Mert az apostolok azért éltek túl korukat, hogy újra halljuk lángnyelvük szózatát, midőn hívjuk őket. S nálunk márczius tizenötödikén te vagy az apostol. A szabadság Istenének nevében jelenj meg közöttünk! Legyen veled az ég villáma, mely a tessedésen átcezizik, a talpraállónak vezérfénye lesz, a renyhét megvakítja.

Jöj bizvást! Nemesak szemünk látja, itt e szobron, amint esküszöl. Tűnő és ujuló nemzedékek lelkében élő szobrod áll, a hűség, a kegyelet érzéből. Lelkünkben vagy lélek, életünkben a te életed, az emlékezetben halhatatlanságod. S hogy ez nem hiu hálálkodás, mely ma dicsőit, holnap megtagad, hanem a nemzeti érzés igazsága, mely fogyó idővel erőben növekszik, a mai napon bizonytságot teszünk:

Esküvésed a mi esküvésünk, mert az eskümintá tökéletes. Tíz százados küzdelmünk jogosultsága, e vérrel szerzett földhöz való szeretetünk, hős apákról ránk szállt nemzeti erényünk; multunk elkötelező szentsége, jelenünk törekvése, kötelessége, jövőnk reménysége; öntudatunk, érzelmvilágunk, életerőnk és halálmeg-

vetésünk, a te eskümintádban magasztosulva egyesül. Tudjuk, hogy ez nekünk örökség nemesak téled, hanem a márcziusi ifjuságtól, melynek vezetője voltál. Így hát szent parancsolat. Mert a magyarok Istenének nevét hiába föl nem vesszük. Téged sem feledhetünk, ki ez esküre megtanítottál. Élni fogsz!

Mindig lesznek, kik elmondják, hogy a hajnalt te jövendőlted meg, tollad nyomán olthatatlan istenszakra lángolt s a te szózatodban nyert első szabad röplést a börtönéből szálló gondolat! Mindig lesznek, kik elmondják, hogy a harcmezőn is elől voltál, kardod villámlása a hősiséget eszményítette s mint a marttyrok szokták, névtelen hősekkel, testvér-bajtársakkal egy sorban küzdöttél, eltűnve nyomtalan. Mindig lesznek, kik elmondják, hogy tollad és kardod, isteni ihletésed és hősiességed, szabadságköltészeted és a szabadságért való vérhullatásod közös lángérőtől, a honszerelemtől nyerte glóriáját. Mindig lesznek, kik ebből megérik életed és halálad nagy jeliségét: a haza minden előtt!

A zajos éljenzés lecsillapultával *Acsay Lajos* hittanhallgató szavalta el mely érzéssel *Várad Antal Szent nyomok* ez. költeményét. Ezután a közönség kivonult az udvarra, ahol már tengernyi nép várta az ifjuság szónokait.

A főiskola udvarán.

A főiskola tágas, négyszögű udvarát csaknem teljesen betöltötte az ünnepély iránt érdeklődő közönség s a termék ablakain, az emelet folyosóiról is nagyszámú közönség élvezte az ifjuság hazafias lelkesedésének kitörését. Itt a főiskolai ének-kar nyitotta meg az ünnepélyt a „*Hymnus*“ nagy hatást keltő éneklésével, melynek elhangzása után *Szentiványi Sándor* lépett az emelvényre és szavalta el gyakori éljenzések között *Kun Béla* pályadíjnyertes ódáját. A szavallatot *Kovácsi Kálmán* ünnepi beszéde követte, melyben költői szép nyelvezettel emlékezett márczius Idusáról s annak világraszóló jelentőségéről. Az ünnepélyt a főiskolai ének-kar a „*Kossuth induló*“ éneklésével rekesztette be. Ekkor a tüzoltók zenekarának hatá-

sos indulója felzendült s a nagy tömeg hullám gyanánt vonult a városháza felé.

A városháza előtt.

A tüzoltóság előre kordont vont a városháza előtt felállított emelvény körül, de így is óriási volt a tolongás. A tágas tért beláthatlan embertömeg lepte el. Négy óraker felzendült a „*Debreczeni Dalegy-let*“ *Csatadala* frenetikus tetszéssel találkozóva. Alig hogy a szép dallam elhangzott, *Szacsavay Sándor* rokonszenves alakja lett látható a díszes emelvényen, ki a „*Talpra magyart*“ szavalta el óriási hatás mellett. Utána *Sipos Béla* joghallgató tartott alkalmi beszédet márczius 15-ének nagy jelentőségéről. A szép beszédet gyakori éljenzés szakította meg. Majd a főiskolai ének-kar „*Szózata*“ éléneklése után a tüzoltó zenekar a *Hymnus*t játszotta el, mire véget ért a szép ünnepély s a nagy tömeg a tüzoltó zenekar indulója a és *Kossuth-nóta* éneklése mellett elszlott a szép ünnepély lelket örömmel betöltő hatása mellett.

A Bika disztermében.

A *Petőfi* dalkör tegnap este a *Bika* diszterme fehér asztalai köré szép számú, díszes társaságot gyűjtött össze. Ott voltak: *Kiss Aron* püspök, *Komlóssy Arthur* és családja, *Komlóssy Dezső* és családja, *Király Gyula*, *Hajdu Gyula* tanácsnokok, dr. *Tüdös János*, dr. *Benedek János*, *Végh Gyula* tb. főkapitány stb. A páholyokat tulnyomólag előkelő hölgy közönség foglalta el. A *Petőfi* dalkör meglepő biztonsággal előadott éneke nyitotta meg az ünnepély sorrendjét. Majd dr. *Benedek János* méltatta *Petőfi Sándort* mint hazafias, lírikus költőt s az ő ősmert hevével szavalta el néhány szép versét a szabadság és szeralem dalnokának. Ugy neki, mint *Bernáth Gizella* kisasszonynak köven kijutott a tapsból. A bájos kisasszony művészi tehetséggel játszotta ezimbalmom *Czinka Panna* Rákóczi kesergőjét. Azután megkezdődött a társas vacsora, melyen számos lelkes felkösöntőt mondtak. A főiskolai ifjuság részvételét bár a legszivesebb meghívásban részesült részben akadályozta a jogászasztaltársaság egyidőbe eső összejövetele, melynek elmulasztását viszont kívánni sem lehetett. Ezt megjegyezni kívánja az ifjuság a félreértés kikerülése végett mert így épen az ifjuság vezetőinek kellett távol marad-

TARCSA.

Vőlegény-sirafó.

Irta: *Zsoldos László*,

I.

— Mila, a kissé érett, telt idomu, de azért szép és kívánatos *Madaras Mila* ebéd után újra kibontotta és befonta aranszöke haját, a melyet most görögös kontyba kötött.

Madarasné, a mama, kezében sütő vassal a spiritusz lánghoz ült, míg a családfő, a derék vállalkozó huzott nyaku számtanácsos negyedóra hozzat válogatott a keményített ingmellék között, hogy hosszú töprengés után végre mégis a rajta lévő régi mellett maradjon: hanem engeszteléseképen felhuzta a szalon-kabátját, melyet máskülönbén csak vasárnap vagy ünnepnapon szokott viselni.

Ez a hétköznap azonban bizvást ünnepszamba mehetett: a számtanácsosék kérését vártak.

De nem olyant, a milyent akárki más familiája várhat, ellenben olyant, hogy holnap — ugymond *Madaras ur* — az egész pénzügyminiszterium tótágast fog állni tőle ámulatában, ha meghallja. Mert a kérő, — lám szegény leányokra

rámosolyog néha a szerenese — sem kisebb nem volt, sem nagyobb, mint épen *Wolf* méltóságos ur, ez a rendkívül derék, ügyes, okos és hozzá még egészen javakorabeli pénzügyminiszteri tanácsos.

— Isten tudja — szokta mondani utóbbi időkben a mama a szomszédaszszonynak, a kinek az apja valamikor alispán volt, — Isten tudja, hogy került össze *Wolf*tal az én *Miluskám*! de bizonyos, hogy összeilőbb párt lámpással sem lehetne sehoh találni.

— Igaz, — ezt már csupán a számtanácsos urnak nyilvánította, négyszemközt — igaz ugyan, hogy kissé sokáig huzódott a dolog, de hidd el ezicuzskám, hogy ennek tisztára csak *Mila* az oka. Ha ő jobban bátorította volna . . .

— Már régen minden volna — tódította *Madaras ur*, mialatt takaréknas rágyújtott egy fél ötös kubára . . .

Mire *Mila* az ebédutáni toilette-jével meg görögösre font hajával elkészült, már fél ötre járt az idő.

— Jöhetne, — jegyezte meg szelid türelmetlenséggel az apa, arany czilinder órájára pillantva.

Ebben a pillanatban bérkocsi állt a ház előtt.

Vagy öt percz mulva pedig a szom-

szédasszony (az alispán leánya) rontott be dult arczal a számtanácsosékhöz:

— Szent Isten, minő szerencsétlenség.

A kocsiból ugyanis, mely imént állt meg a sáz előtt, nem szállt ki senki.

A kocsis leugrott a bakról, hogy megnézze mi az s akkor látta, hogy *Wolf* méltóságos ur, a kit hozott, féldaldalt dülve fekszik a kocsiban, holtan.

A derék, erős, negyvenöt éves férfit utközben ütötte meg a guta.

II.

Előtte való nap még teljes, viruló egészségben kísérte a kapuig *Milát*, a ki éppen rendesen zongora leczkeórájáról ment hazafelé.

Mert *Mila* szeretett szépen öltözködni s erre a számtanácsosi fizetésből nem telt; tehát inkább zongoraleczkéket adott.

Wolf tanácsos urnak sokszor meg is esett rajta a szíve.

— Szegény *Miluska* — mondta több ízben — minek is törni annyira magát?

A leány ilyenkor rendesen fölbigygyesztette az ajkát és csak annyit jegyezt meg:

— Miért ne! A mit keresek azt,

nio, kik az egész napi ünnepeket főképpen rendezték. Mindamellét az ifjuság kellő módon képviselve volt és nevében **Takács Endre** és **Mocsáry Miklós** a közvacsora alatt nagy éljen-zaj mellett beszéltek is.

A Jogász-Asztaltársaság ünneplése.

Mint már tavaly is, a jogász ifjuság e számbavehető része, mely még a fehér asztalnál is élesíti a kollegalitást, az együvé tartozást, — márczius tizenötödikét szintén megünnepelte. A társaság, mely jelenleg 18 tagból áll, bankettre gyűlt össze este 8 órakor a Törő Imre jó hírnevű diákvendéglője külön helyiségében. A derék jogászok lelkesedését csak fokozta, hogy tanárai közül többeket vendégekül üdvözölhetett. Így ott voltak dr. **Bartha Béla** jogkari dékán, dr. **Ozory István** és dr. **Kérészy Zoltán**, meghívták még dr. **Baczoni Lajost** a társaság tavalyi díszelnökét, ki azonban bármennyire szereti az ifjuságot s szereti őt az ifjuság, ez alkalommal nem jelenhetett meg. A vacsora előtt talpraesett alkalmi programmal állt elő az ifjuság, amennyiben a **Főiskolai Zenekörnek** ott levő öt tagja gyűjtő hazafias dalokat játszott hegedű, cimbalom és gordonka összetételével. **Sipos Béla**, a Társaság elnöke lelkes szavakkal üdvözölte a megjelent tanárokat s ünnepélyes felszólítással átadta a szót **Kun Bélának**, ki teljesen alkalmoszerű hazafias beszédet mondott, mely a fehér asztalt találó összefüggésbe hozta az ünnepi hangulattal. Beszédének az volt a mottója, hogy a magyar kocczintani szokott annak az egészségéért, életéért, legyen bár az személy, gondolat, eszme vagy ideál. — akit s amit félt, szeret, becsül és tisztel. Így márczius tizenötödike estvéjén mással nem is lehet méltóképp ünnepelni, minthogy az ily napon született szabadság győzhetetlen egészségére, folt nélküli megőrzésére és komoly munkával való fentartására üritsen örömpohár az ifjuság. A megjelent beszéd után **Mészáros Károly** szavalt hatásosan alkalmi költeményt, majd ismét zeneszám következett s azután kezdetét vette a bankett. Igen sok pohárköszöntőt mondtak, így **Szentimrey György**, **Mohácsy János**, **Sipos Béla** stb., a jelenvolt tanárok mindannyian szólottak s a társaság az éjféli órákig maradt együtt. Mint a tanári kar s az ifjuság rokonérzésének

ujabb meleg bizonyítékát éljeneztek dr. **Bartha Béla** jogkari dékán ama kijelentése folytán, hogy az ifjuság vezetőit társas összejöve'elre vendégszerető házához meghívta.

A kereskedő ifjak önképző egyesülete

a kereskedő társulat dísztermében ünnepelte márczius 15. dikét. Szép számú közönség gyűlt össze fél 9 órára. A kereskedelmi akadémia ifjuságának zenekara nyitotta meg a műsort **Erkel Hunyadi** indulójával. **Kardos Albert** főreáliskolai tanár lendületes felolvasása következett **Sexty Emil** és **Schön Arthur** egyesületi tagok szavatai, amaz a **Talpra** magyart, ehez **Abrányi Emil**, „Márczius 15.“ cz. költeményét adták elő, — szintén hathatósan hozzájárultak az ünnepély sikeréhez, közben az akadémiai zenekar **Kossuthnótákat** és a **Rákóczi indulót** játszotta.

A 48-as honvédek táncmulatsága.

A fiatal színű öreg honvédek táncmulatsággal is megünnepeltek tegnap márczius idusának évfordulóját. Jól sikerült bált rendeztek a „**Korona**“ dísztermében. Öröm volt nézni a mint a nagy idők vihartépte őszbeborult tanui néhány kedélyes vig órára visszavarázolták a régi letűnt vig ifjuságot. Bizony nem egy közülök még most is úgy rakta a táncot, mint akkor valamikor réges régen. Az öreg vitézek mulatságának sikerét négy dalárda is emelte közreműködésével. A városi dalegylet a munkás dalárda, az iparos és az ács ifjuság daloskörei élénk tetszés mellett énekeltek néhány dalt a javából.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Csütörtökön, márcz. 16-án bérlet 136. szám „**A Gésák**“ operette.
Pénteken márcz. 17-én bérlet 137. szám „**B Gasparone**“.
Szombaton márcz. 18-án bérlet 138. szám „**C A Gyurkovics lányok**“.

Márczius 15. a színházban.

Nagy ünnep volt tegnap: a szabadság ünnepe. A magyar nemzet szívébe véste márczius idusának emlékét.

E napot a debreczeni színtársulat

díszelőadással ünnepelte, mely epilógja volt a helyi márczius 15. iki ünnepélyeknek.

A közönség nem nagy érdeklődést tanúsított az ünnepi előadás iránt, de annál jobban volt képviselve a hazaremény-sége — a diákság. Oly nagy számban jelentek meg, hogy nem férve a diák helyen s az üres páholyokba bocsájtották őket.

Hazafias hangulat uralkodott úgy a színpadon, mint a nézőtérben.

Márczius 15-ik. allegorikus színjáték került színre, melyben **Szabó Irma** és **Komjáthy János** tűntek ki szép szavallatukkal.

Ezt követte a **Kápolnai csata** sikertelen előadásban.

Az est sikere **Tanay Frigyesé** és **Odry Árpádé** volt, kik páros jelenetükben sikerrel és érzéssel játszottak.

Nyílt színen is tapsolták őket, egyszer pedig a vas függöny előtt is meg kellett jelenniök.

Szép és megható alakítást produkált **Halmy Margit** haldokiási jelenetében, **Sziklay** mint mindig ma is kitűnően mutatott be egy német földes urat. Jók voltak még **Szabó Irma**, **Fáy Flóra**, **Komjáthy**, **Szacsvay**, **Bartha** és **Rubos**.

A zenét **Rácz Károly** zenekara szolgáltatta.

Felvonás közben a közönség a **Kossuthnótát** énekelte. Előadás végeztével pedig a Hymnuszt énekelve vonult ki a közönség a színházból.

* Komjáthy és a színházi bizottság.

Komjáthy János színigazgató, noha már kötelessége lett volna még a múlt hét végén színházi bizottságnak a jövő évi szerződésállapotáról jelentést tenni, még ezideig nem tett jelentést. A szerződés erre vonatkozó 16. ik pontjának 2-ik bekezdése így szól:

„A szerződés idejében, jelesül virágvasárnapot előzőleg két héttel vállalkozó a szerződésállapotáról meneteléről és eredményéről, szeptember 1. ig pedig a végleges szerződésről a színházi bizottságnak jelentést tenni, e bizottság észrevételeit, kívánatait saját érdekében is mindenkor figyelembe venni tartozik.“

biztosan az enyém. Legalább önálló vagyok.

Wolf ettől a választól megszokott ijedni és a helyett, hogy azon hevenyében valami konkrét ajánlatot tett volna, mint a csiga, visszahúzódott és másra terelte a beszédet.

Természetes, hogy a leány ilyenkor rendszerint az ajkába harapott és legjobban szerette volna azt mondani ő méltóságának, hogy:

— Na, kérjen meg már, maga élhetetlen! . . .

Ámde ezt mégsem mondhatta, s így semmi sem volt, ami a derék kopaszodó aglegénybe bátorságot önthetett volna. A jó ember tudniillik attól tartott, hogy **Madaras** kisasszony még ki találja kosa razni s ez egy alantas hivatalnokának a leányától legalább is szerfölött kényes kudarc lett volna.

Ekkép mult egyik hét a másik után s **Madarasék**, akik a szülői szeretet aggodalmával lesték aranyhaju gyermeküknek ezt az apró csatározását, már-már csüggedni kezdtek.

Végre az aggodalom is eloszolhatott. Egy szép délután — utolsó találkozásukkor — utczán, mikor zongoraleczkájából hazajövet utjában találta a miniszteri tanácsost. **Mila** annyira sarokba szoritotta

a nekihevílt uriembert, hogy jóformán maga sem tudta miképen, de tény, hogy: nyilatkozott.

— Hát szeret?
— Igen . . .
— Hozzám jön?
— Igen . . .
— Beszélhetek a kedves szüleivel?
— Igen.

És megállapodtak benne, hogy a tanácsos ur másnap délután megy **Madarasékhoz** kérőbe.

Másnap azonban, mikor a bérkocsi az elé a ház elé robogott, a hol a számtanácsosék laktak, a helyett, hogy mint kérőnek illik, vidáman és ruganyosan a maga lábán ugrott volna ki a kocsiából, ő méltóságát bizony úgy kellett kiemelni az ülés mellől.

A szomszédasszony pedig, akinek az apja valamikor alispán volt, kezét tördelte, mikor a gálába csapott **Madaras** családnak hirül hozta az esetet:

— Szent isten, minő szerencsétlenség!

III.

Mikor pedig **Madaras** számtanácsosék az elhunyt **Wolf** miniszteri tanácsos temetéséről haza czihelődve este, vacsora idején, fáradtan a terített asztalhoz ültek,

mi tagadás benne, egyiküknek sem volt kedve, hogy az ételhez nyuljon.

Hosszu ideig szótlánul nézett kiki a tányérjára, míg köztük, az asztal közepén, a tálban mind gyöngébben párolgott a hűlő étel.

És mindeniköknek mintha a torkát szorongatta volna valami.

Végre is **Madarasné**, a mama törte meg szavával a kínos esőndet. De csak halkan szólt, mialatt kimélettél és gyöngéd szeretettel pillantott a leányra:

Bizony, szegény **Mila**, ha nem huzad-halasztottad volna mindig a dolgot, most már özvegy miniszteri tanácsosné lehetnél . . .

A számtanácsos ur, az apa, mint a kinek a szive szerint beszéltek, deresedő, gondosan fésült fejével a helyzet szomorú voltához illőképp, gyászosan bólintott:

— Bizony — mondta, hangjában bizonyos méla rezgéssel.

Majd, miközben szintén rendkívüli gyöngédséggel tekintett a leányra, tompán utánna tette:

— És nem kelle többé zongoraleczkéket adnod, szegénykém, mert . . .

Mila, a bánatos, özvegyiségre jutott menyasszony fölvetette a csillogó kisírt, kék szemepárját:

— Menr. yi is volna a nyugdíjam, papa?

A szerződés fenti pontja határozottan utasítja az igazgatót, hogy virágvasárnap előtt két héttel köteles jelentést tenni. Ez a határidő már elmúlt, de az igazgató ezideig semmiféle jelentést sem terjesztett a szinügyi bizottság elé.

Most csak arra vagyunk kíváncsiak, mit szól a szinügyi bizottság a vállalkozó szinigazgató eljárásához, hogy ő ezt a testületet nem respektálja és nem tesz eleget a szerződésben reá rótt kötelezettségeknek.

A jövő szintársulat szervezését sem mi, sem a közönség nem ismeri s annyi figyelemmel mégis csak viselhetnének az igazgatót úgy a szinügyi bizottság, mint a közönség iránt, hogy a reá rótt kötelezettségeknek idejében tegyen eleget. Ezt méltán elvárhatja az a közönség is, mely pártolásával annyira előmozdítja az igazgató érdekeit.

Márczius 15. emléke.

— Nagy Elek ev. ref. tanár alkalmi beszéde a főiskola tanári karának 1899. márcz. 15-ikén tartott ünnepélyén. —

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Nemes Tanuló Ifjúság!

Félszázados örömnepét ültük a mult évben mi is itt, e nagy idők emlékeztető falak közt, ama dicső napnak, melyhez annyi nagy emlék, szabadságunk hajnala felvirradásának és egész mai nemzeti életünk kezdetének emléke fűződik. Kegyelettel áldoztunk mi is itt, mint széles ez országban mindenütt, e nagyidők vezéralakjainak; hol olthatlan lángu honszerelmet, lelkesedést meritünk az ő magasztos példájukból és áldva emlegettük a Gondviselés Istenét, hogy ama nagy napon hangoztatott eszméknek, ha nehéz megpróbáltatások után is, végre diadalt szerzett. Most pedig félszázada annak is, hogy e nagyemlékü nap első évfordulója: 1849. márczius 15-én (ama küzdelmes, de hervadhatatlan dicsőségű évek történetében oly kiváló szerepet játszott) városunkban megtartott. Igen, tisztelt ünneplő közönség! Hogy e napnak az egész nemzet életére kiható jelentősége mennyire átment már akkor a nemzet köztudatába, bizonyítja az, hogy az akkori honvédelmi bizottmány szükségét látta annak, hogy e napnak nemzeti ünneppé avatását elrendelje. Megtartották tehát ez első évfordulót több helyein hazánkban, ama rendkívüli idők ébresztette lelkes hangulattal s az igaz ügy győzelmébe vetett szilárd, rendíthetlen hittel; de legünnepélyesebben mégis városunkban, mely akkor (a tulajdonképeni főváros) a nemzeti élet központja, az ország szíve volt.

Korán reggel diszrendbe felállva a huszárság és gyalogság szakaszai, ugyszintén a debreczeni nemzetőrök gyalogos és lovas zászlóalja, az ünnepély reggeli 9 órakor a r. kath. templomban kezdődött, hol márczius 15 ikének hálaemlékére mise és jeles alkalmi beszéd tartatván, innen a honvédelmi bizottmány tagjai, a miniszteriumok személyzete teljes díszben, a Rákóczy harang zugása közben az utcákon örömteljes hangulatban hullámozó népsorai közt (ezreinek éljen-riadalától kísérvé) átmentek a református nagytemplomba, hol a templomot zsufolásig megtöltött nép buzgó hálaadó énekének elhangzása után Könyves Tóth Mihály lelkész tartá egyikét azon hazafias szelleműl áthatott szónoklatainak, melyek őt előtt annyira feledhetlenné tévék, midőn később a kényuralom üldöző kezét neki is éreznie kellett. Az istenitisztelet után katonai szemle tartatott a nagytemplom

előtti téren, midőn az egész felállított katonaság, a tábori zene lelkesítő hangjai mellett, az ezeryi nép éljenriadalai és az ágyuk dörgése közben elléptetett Mészáros Lázár hadügyminiszter és a táborokar előtt. Délután a kormány, képviselők, a katonai és városi tisztikar, nemzetőrök és tömördeken a városi lakosság közül a nagyerdőre mentek ki, hogy ott, részint a fürdőház környékén, részint az attól balra eső, a népmulatságra kijelölt térségen, folytassák vidám hangulatban az ünnepélyt. Végre este 8 órakor ünnepélyes kivilágítás fejezte be az emlékezetes napot.

(Folyt. köv.)

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A képviselőház ülése.

Budapest, márczius 16. (Érk. d. u. 2 ó. 30 p.) A képviselőházban a költségvetés tárgyalását folytatták. Az első szónok *Meltzl* szász nemzetiségű képviselő volt, ki a nemzetiségek egyenjogusítását követelte. Utána *Farkas* néppárti képviselő beszélt, közgazdasági szempontból kifogásolta a költségvetést. Majd *Major* István a közegészségügy alacsony állására mutatott rá, annak sürgős fejlesztését kérvén a miniszterektől.

Ezután *Tisza* István gróf nagy hatású beszédet mondott. Beszélt a pénzügyi, kereskedelemügyi, végre a belügyi tárca költségvetéséről nyilatkozott. A választási reform s a közigazgatás államosítását égető szükségnek mondja. Majd *Kossuth* Ferenczcel polemizál közjogi helyzetünkről. *Tisza* gróf beszéde békés hangjával osztatlan tetszést keltett. *Tisza* beszéde után szünet volt, szünet után *Rakovszky* beszélt még a költségvetés ellen.

A szilágyosomlyói mandátum.

Budapest, márcz. 16. (Érkezett d. u. 2 órakor.) Nagy-Károlyból sürgönyzik, hogy *Szilágy-Somlyón Ugron* Gábor ellenében gr. *Károlyi* Gyula, gr. *Károlyi* István veje lép föl szabadelpvüparti programmal.

Egy osztrák képviselő öngyilkossága.

Budapest, márczius 16. (Érk. d. u. 2 ó.) Berlinből sürgönyzik, hogy egy ottani szállodában egy utas föbe lötte magát. Névjegyéből s írásából kiderült, hogy az öngyilkos *Wiatrowice* Viktor József lovag osztrák reichsrathi képviselő. Öngyilkossága okát nem tudják.

Tömeges öngyilkosság.

Budapest, márczius 16. (Érk. d. u. 2 ó. 15 p.) Bécsből jelentik: A városi vasut pályaudvarán lévő fővámház raktárában ma reggel négy munkást megmérgezve találtak. Három már meg volt halva, egy még élt. A vizsgálat megállapította, hogy öngyilkosságot követtek el. A körülmények ösmeretlenek.

Kitüntetett grófnő.

Budapest, márczius 16. (Érk. d. u. 2 ó. 20 p.) A király gróf *Horváth* Tholdy Lajosné szül. *Bethlen* Irma grófnőnek a másod osztályu *Erzsébet* rendet adományozta.

NAPI HIREK

— Debreczen üdvözlő felirata *Hegedüs Sándor* miniszterhez. Említettük, hogy Debreczen törvényhatóságának e hó 14-én tartott rendkívüli közgyűlése elhatározta, hogy feliratban üdvözlí Széll Kálmán kormányelnököt, az összkormányt s külön *Hegedüs* Sándor kereskedelemügyi minisztert. Széll Kálmán kormányelnökhöz intézett üdvözlő feliratot tegnapi számunkban már közöltük.

A kereskedelemügyi miniszterhez intézett felirat a következő:

Nagyméltóságú *Hegedüs* Sándor v. b. t. kereskedelemügyi magyar királyi miniszteriumnak.

Budapesten.

Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottságának mai napon tartott rendkívüli közgyűlésén tárgyalatván Nagyméltóságodnak 1899. Márczius hó 1-ső napjáról 1393. elnöki száma alatt kelt s a város törvényhatóságához intézett nagybecsű leirata, melyben kereskedelemügyi m. kir. miniszterre történt legkegyelmesebb kineveztetését és ezen miniszterium vezetésének tényleg átvételét városunk közönségével tudatni méltóztatott, hivatkozva Széll Kálmán m. k. miniszterelnök ur ő nagy méltóságához s a vezetése alatti magyar felelős kormány összes tagjaihoz ugyanesak a mai közgyűlésből intézett feliratunkban foglaltatva, — Nagyméltóságodnak, mint ker. ügyi magy. kir. miniszternek őszinte örömmel üdvözlését s e kiváló fontosságú iránti bizodalunknak kifejezését — egyhangulag elhatároztuk.

A midőn e felől Nagyméltóságodat hivatali tisztelettel értesíteni szerencsénk van, egyszersmind fogadja Nagyméltóságod azon kijelentésünket és ígérletünket, hogy hazánk és nemzetünk közgazdasági és kulturális fejlesztését, továbbá az oly fontos ipari és kereskedelmi érdekek előmozdítását czélzó hazafias törekvéseiben Nagyméltóságodat Debreczen szab. kir. város törvényhatóságának közönsége mindenkor hiven és erejéhez képest támogatni készségesen fogja.

Kelt Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottságának 1899. márcz. hó 14-dikén tartott rendkívüli közgyűléséből.

Simonffy Imre, kir. tan. polgármester.
Komlóssy Arthur, főjegyző.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt *Degenfeld* József gróf főispán elnöklése mellett teljes tanácsülés volt, melyen a márcziusi közgyűlés tárgyait készítették elő.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter a debreczeni adófelszólamlási bizottság elnökévé *Karap* Mórt, helyettes elnökévé pedig *Komlóssy* Dezsőt nevezte ki. A bizottság hatáskörébe a III. o. kereseti adóra és a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójára vonatkozó felszólamlások elintézése van utalva.

— **Meghívás** A „Jogász- és tisztviselő-kör“ által rendezett jelmezes táncszestély rendező bizottságának tagjai felkéretnek, hogy f. hó 17-én, esti 7 órakor, a kör helyiségében tartandó rövid gyűlésen megjelenni sziveskedjenek. Az elnökség.

— **A Grünfeld—Bürger hangverseny.** A debreczeni zenekedvelők köre, mely eddigi három hangversenyével és tanuságot tett arról, hogy nemes feladatát, a zene népszerűsítését jól fogja fel, márczius hó 19 én vasárnap negyedik hangversenyét rendezí melynek érdekességét az adja meg, hogy a fővárosból előnyösen ismert világ-

hirü *Grünfeld-Bürger* vonósnegyes társaság az összes pontokban szerepel. Halálani fogjuk *Bethoven* L. 74. művét és a Kol Nidrei ősrégi igen szép héber dalt, mit *Bürger Zsigmond* kitűnő gordonkaművésznünk zongorakíséret mellett ad elő. Az érdeklődés az előadás iránt már most is igen nagy mérvben nyilvánul, úgy hogy teljes mértékben sikerültnek ígérkezik. A hangverseny műsora a következő:

1. Haydn J. D. dur vonós négyes. Előadják: Grünfeld Vilmos ur, az orsz. m. kir. zeneakadémia tanára, a m. kir. opera hangversenymestere (hegedű), Berkovits Lajos ur, a m. kir. opera zenekari tagja (hegedű), Riedl Nándor ur, a m. kir. opera zenekari tagja (mély hegedű) és *Bürger Zsigmond* ur, a nemzeti zenede tanára és a m. kir. opera magán gordonkamestere (gordonka). 2. Bruch M. Kol Nidrei. Ős régi héber-dal. Popper D. Tündértáncz. Előadja gordonkán: *Bürger Zsigmond* ur, zongorán kíséri: Riedl Nándor ur. 3. Tschaikowsky P. D. dur vonósnegyes. Előadja: a Grünfeld-Berkovits-Riedl-Bürger vonósnegyes társaság. 4. Beethoven L. 74. mű. Hárfa vonósnegyes. Előadja: a Grünfeld-Berkovits-Riedl-Bürger vonósnegyes társaság. Kezdete este 7 órakor pontban.

— **A debreczeni üstökös.** Márczius 13-án az esti órákban tűnt föl a keleti égen, hosszú veres uszályal, mint egy testet öltött baljóslat, mely a haldokló század bünére rá jósolja a végítéletet, s a mystikus homályba burkolt jövőre nézve magában hordja az előítéletet. Debreczen külvárosában az ugynevezett Ujsoron látták meg először, a nép tömegestül tödült az utcára, szóbeszéd járta, hogy az Isten haragszik, a világnak talán már vége is lesz, irtózatossá pestis fogja kioltni a bünös emberiséget. Legalább is ilyen rendkívüliséget lehetett következtetni az izzó lángu üstökös feltűnő közelségéből, mintha egyenesen csak a földre akart volna zuhanni, hogy azt jó és rossz teremtvényeivel mindenestül magával ránta a beláthatatlan világűrbe. . . . Megtörtént. Az üstökös lezuhant. A népség látta, a mint az ut közepére esett, minden elementáris pusztítás nélkül. Elnevezték hát ujmodi meteoroknak, mely annyiban különbözik a többitől, hogy uszálya van. Bizonyára árnyalatot képez a valódi üstökös s a hulló tüzkövek között. Ez sem vált be. A mint óvatosan nagy féltékenységgel és áhitattal közeledett az utca népe a helyhez, hol az égi jelenség nagy villámlással eltűnt, nem találtak ott mást, mint egy dult vonásu, izgatottságtól reszkető, gyors munkában levő fiatal suhancot, ki egy óriás nagyságu sárkány szét ment rongyain kesergett és csörömpölő piros üvegdarabokat szedett össze a földről, melyek együve tartozásuk idején még egy valóságos lámpát, sárkányuszályra kötött lámpát alkottak s az üstökös-találmányokra való szabadalmat akarták mesteröknek megszerezni. A vége az lett az üstökös-járványnak, hogy a vakmerő tréfában utazó feltalálót az orránál fogva vezetett utcái népség üldözöbe vette s talán még most is üzné, ha a rendőrség pártfogásba nem viszi s egyuttal egy kis tanítgatásban nem részesítette volna a kalandos lelkű legénykét.

— **Kis halott.** Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Stegmüller Árpád és neje Stegmüller Irma fájdalommal tudatják az összes rokonok nevében is egyetlen kis fiuk-

nak Pistikének folyó hó 15-én éjjeli 12 órakor, 8 hónapos korában, egy heti szenvedés után történt csendes elhunytát. A boldogult földi részei a róm. kath. egyház szertartása szerint, folyó hó 17-én délután 3 órakor fog Kölessey-utca 3. számú háznál beszenteltetni és a Szent-Anna-utcai temetőben örök nyugalomra helyezettetni. Kelt Debreczenben, 1899. márczius 16-án. Az örök világosság fényeskedjék neki! A temetést Kernáts „Kegyélet” tem. int. rendezi.

— **Gyilkosság vagy öngyilkosság.** Titokzatos ügyben folytatott ma délelőtt a rendőrség vizsgálatot. Egy péklegény ellen az a gyanu merült fel, hogy feleségét megfojtotta és hogy a gyanut magáról elhárítsa, az asszonyt felakasztotta, hogy úgy tűnjék fel a dolog. mintha az öngyilkosságot követett volna el. A nem mindennapi eset az éjjeli órákban történt a József kir. herceg-utca egyik kis földszintes házának hátsó lakosztályában. *Köröskényi Sándor* péksegéd lakott ott feleségével. Az éjjel 2 órakor *Köröskényi* dult areczal megjelent a rendőrségi központban s bejelentte, hogy felesége féltékenként órákora öngyilkosságot követett el, felakasztotta magát. Az ügyeletes rendőrbiztos *Szentpály Béni* dr. ker. orvossal a helyszínére ment. Az asszony már nem élt, férje levágta a mestergerendáról. Mikor a hatóság kiküldöttje s az orvos a szomorú helyre mentek, a halott asszony széken ült. feje bal vállára hanyatlott. Az orvos megvizsgálta a hullát s a vizsgálatnál feltűnt előtte, hogy az asszony nyakán nemcsak a kötél nyomai, hanem más szederkés, erős foltok is láthatók, mi fojtogatásra enged következtetni. A hulla megvizsgálása után kihallgatták a férjet. A hozzá intézett kérdésekre zavart, ellentmondó feleleteket adott s mikor az ügyeletes biztos az orvossal távozott, — titokban két forintot csusztatott a biztos kezébe. A rendőrség ma a kora reggeli órákban folytatta a nyomozást, hogy e vizsgálat adatai oly terhelők a férjre nézve, hogy alighanem meggyilkolta nejét. *Köröskényi* nem jó viszonyban élt nejével, folyton perlekedtek, czivódtak. Tegnap este *Köröskényi* a szomszéd lakásban lakó *Tóth* nevű cipésznél borozgatott. *Köröskényi* felesége 11 óra után nézett be hozzájuk, férjét hivta haza. Már ekkor perlekedtek, mert a férj nem akart hazamenni. Az asszony ott hagyta urát, ki később, negyed óra mulva utána ment, azt mondva *Tóth*nak, hogy várjon rá, visszatér. Mi történt az alatt *Köröskényi* lakásán, nem tudni még, de jó félóra mulva *Köröskényi* visszatért *Tóth*hoz s a legnagyobb nyugodtsággal tudtára adta, hogy felesége felakasztotta magát s meghalt. Ezzel ismét távozott *Tóth*tól. Az is különös, hogy a férj állítása szerint az öngyilkosság fél tizenkét órakor történt s ő csak két óra után tett jelentést a rendőrségnek. A ma reggeli kihallgatás alatt is folyton zavart volt *Köröskényi*. Idegesen viselkedett s feleleteiben folytonos ellentmondásokba keveredett. Az eddigi vizsgálat adatai rendkívül terhelők *Köröskényire*. A rendőrség a hullát még az éjjel kiszállította a közkórházba s az iratokat a vizsgálat

tovább vezetése czéljából még ma d. e. 10 órakor áttette a kir. ügyészséghez. Az esetről feltűnő és különös, habár a férj ellen a legterhelőbb bizonyítékok merültek fel, a rendőrség nem tartóztatta le, s még felügyelet alá sem helyezte. A vizsgálóbíró — mint értesülünk — a hullát felboncoltatja s még a mai nap folyamán elrendeli a férj letartóztatását. A további vizsgálat deríti majd ki, hogy gyilkosság, avagy öngyilkosság utján mult e ki *Köröskényi*.

— **Általánosan tudott dolog,** hogy a csuzés köszvényes bántalmak legbiztosabb gyógyszerere az a kitűnő kenőcs, mely *Zoltán Béla* udvari szállító gyógyszerházában Budapesten üvegenként 1 frtért kapható. E páratlan szer, mint számtalan elismerő- és köszönő levél igazolja, a legmakacsabb csuzos és köszvényes bajokat pár napi használat után biztosan meggyógyítja.

— **Egy urinő balesete.** *Biedermann* József nagykereskedő feleségét tegnap este sajnálatra méltó baleset érte. Esti séta után mielőtt lakásába ment volna, be akart nézni férjéhez az üzletbe. Az udvari üzlet előtt vezetett el utja, hol az üvegfedelű pincze ablaka a járóba van ékelve. Egy üveg darab hiányzott a rács közül s *Biedermann* Józsefné urnő ezt észre sem véve, át akart haladni a pincze ablak fölött, de eltévesztette a lépést s bal lábával a nyílásba hágott, ugyanakkor az egyensúlyt elvesztve, hanyatt esett. Az esés következtében a pincze ablak rostélyába akadt lábának csontja a boka felett ketté tört. A segélykiáltásokra a házbeliek s az üzleti alkalmazottak a szerencsétlenül járt urasszony segítségére siettek, kiszabadítva lábát a rostélyból, felvitték lakására. Csakhamar megjelentek *Biedermanné* betegágyánál előbb *Brunner* Lajos dr., majd *Burger* Péter dr. és *Csikos* Sándor dr. orvosok, kik konstatálták: az alsó lábszárcsont eltört. Az orvosok bekötötték a törött lábat. Az eset elég súlyos, de aggodalomra nincs ok. A kereskedők és az ismerősök körében részvétellel beszélnek a balesetről.

— **Elveszett.** Márczius 15-én rendezett *Petőfi* Dalkör estélyén, esetleg a honvédek bálján egy pillangó mellü, a becsületes megtaláló illő jutalomban részesül. Czim a kiadóhivatalban.

x **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok, valamint a mélyen tisztelt nagyhonfő közönség, kik özv. Polgár *Tőkés István*né gyászviszességétől bencs megjelentésükkel szívünk nehéz fájdalomában osztozkodva súlyos bánatainkat enyhíteni szivesek voltak, fogadják ez uton hálás köszönetünk nyilvánítását. Debreczen, 1899. márczius 15. A gyászoló család.

x **A modern therapiában az orvosok** mindinkább a természetes gyógyvizek használatát, ezek között különösen a maga nemében páratlan *Ferencz József keserűvizet* ajánlják. A *Ferencz József keserűviz* már több mint husz év óta van használatban s egy családban sem szabadna hiányoznia.

x **Egy uri lakás,** több bérbe adható udvari lakást tartalmazó, jókarban levő ház, a főtér közelében igen előnyös feltételek mellett eladó, bővebbet a kiadóhivatalban.

x **A „Bika” vendéglő éttermében** ma, csütörtökön *Magyar-testvérek* zenekara játszik.

x Hivatali helyiségül, esetleg ipari ezélokra rektárnak stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olesó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Kina.

Bédapest. márcz. 16. Pekingből távirják: A cungli-jámen nemcsak De Martinó olasz követ, eredeti táviratának visszaküldését kérte hanem kifejezte abbéli szándékát is, hogy arra haladéktalanul válaszol. Ezt a lépést annak jeléül tekintik, hogy a cungli-jámen hajlandó tárgyalásra lépni és a rideg visszautasítás politikájától eláll. Lehetségesnek tartják, hogy Olaszország ezt a választ kielégítőnek fogja tekinteni. Diplomáciai körökben az a vélemény, hogy De Martinó peremtorius távirata nem birt ultimátum jellegével, mert nem volt benne semmi fenyegetés. Olaszország prestige-je tehát a cungli-jámen válaszával elfogadásával nem szenvedne.

A pápa a Dreyfus ügyről.

Budapest, márcz. 16. Párisból távirják; Boyer d' Agen a pápával folytatott érdekes beszélgetést közöl, melyben főleg a Dreyfus-ügyről volt szó.

— Ez az ügy — mondá a pápa — csak bajt okoz Franciaországnak sőt más országoknak is és pedig főleg azért, mert egyáltalán nem nyújtja példáját a rendnek és törvényességnek.

Franciaország nem volt-e mindig az egész világ szíve, melynek dobogása után igazodott valamenyi többi nemzet? Most pedig ugyanaz a Franciaország minden haszon nélkül kimeríti az egész erejét ebben az ügyben. Hol van itt, ebben a vad veszekedésben a francia nép nagylelkűsége, hol vannak a nagyjai, a kik Isten sugalmazását követik? Ne higgyék, hogy ebből az ügyből pártkérést lehet csinálni, mert ez az ügy tisztán az igazság elbírálása alá tartozik és valláskérdéssé nem lehet soha. Boldog az az áldozat, a kit az Isten méltónak talált arra, hogy az ur fiával hasonló szenvedésben találkozzék!

Márczius 15. a vidéken.

Szoboszló, márczius 16.

Hajdu Szoboszlón is fényesen sikerült márczius tizenötödiki ünnepélyt rendezett a polgárság. Az ünnepély rendezését Kovács Gyula polgármester intézte. 8 órakor az ev. ref. templomban istentisztelet volt, melyen Soltész László ev. ref. lelkész melegen átértett hazafias beszédet tartott. 9 órakor a városháza óriási udvarán 5—6 ezer főnyi közönség jelenlétében folyt le a tulajdonképeni ünnepély. A dalegylet megnyitója után Kovács Gyula polgármester üdvözölte a polgárságot. A hajdu-szoboszlói dalegylet erre elénekelt a „Talpra magyart“. Demjén Ferenc ev. ref. segédlelkész lelkes hangon a közönség gyakori tetszés nyilvánítása mellett vázolta a márcziusi események nagy jelentőségét.

A szépen megirt és előadott emlékbeszéd nagy lelkesedést szült a közönség sorában. Huber Károly Honfida után Magyar Imre ref. egyházi algondnok egy értelmes szoboszlói polgár elszavolta a Kossuth csillaga című hazafias költeményt. A Szózat eléneklése után az ünnepély, melyen Polónyi Géza képviselő is jelen volt, véget ért.

Déli 1 órakor a Bika-vendéglőben 100 teritékű bankett volt, melyen város értelmisége és polgárainak színe-java részt vett. Kovács Gyula polgármester poharát a magyar nemzet mai napon kivívott szabadságára emelte. Polónyi Géza hajdu-szoboszlói választóiért, kik pártkülönbség nélkül ünnepelnek, ürité poharát. Zsigmond Sándor egyházkerületi főjegyző esperes remek beszédben az idők folyamán kiépítendő emberi jogok és teljes egyéni szabadság megszerzésére mondott a közönség lelkes tetszése és meg-megujuló éljenzése szép díkeziót. Hetey Ignác városi tisztü ügyész, Polónyi Géza, majd ismét Kovács Gyula és Fehér Gábor mondtak még tartalmas felköszöntőket.

Majd Scheffer László budapesti hírlapíró kért szót s úgy óhajtott üdvözölni Polónyi Gézát, mint a kinek egyedül köszönhető, hogy Szoboszlón meg másutt is az országban a polgárság márczius tizenötödikét ünnepelheti. E beszédre maga Polónyi is fülíg pirult s nem tetszését azzal mutatta ki, hogy nem is méltatta válaszára.

A jó szoboszlói polgárság pedig csöndesen mosolygott e naiv uron, aki azt hitte, hogy Szoboszlón még mindig az 1848. előtti újságok olvasásánál tartanak. Csalódott, a szoboszlói polgárság a fehér asztalnál az ilyen fajta újpesti beszédekről nem szokott tudomást venni.

Polónyi délután látogatást tett a helybeli függetlenségi körben, hol nagyobb szabásu politikai beszédet mondott.

Este az iparos-körben 150 teritékű banketten volt, hol az ünnepi felköszöntőt Fehér Gábor lapszerkesztő tartotta.

Az állami polgári iskola tanár testülete és növendékei délelőtt 10 órakor tartották meg márczius 15-dikét. A növendék-sereghez Szécsy Miklós igazgató intézett hazafias lelkesedéstől áthatott beszédet.

A cselszövő.

Nem nélkülözi a magyar parasztnép humorát az a becsületsértési pör, melyet legközelebb a nagyváradi járásbírótság előtt fognak tárgyalni. Előzményei, melyekben a részletek nagyon jellemezők, a következők: Bartyuk András bihari legény elérkezettnek látta az időt, hogy asszonyt vigyen a házhoz. Talált is Békés-Csabán egy takaros kis leányt Balogh Juliánát, kinek szíve hajladozott hozzá. Jegyesek lettek, azonban, miután a vőlegény Biharon, a menyasszony pedig Békés-Csabán volt, a szerelmek csak levélben ábrándozhattak jövőendő boldogságukról. Bartyuk András szorgalmasan írta a levelet menyasszonyának, de egyszerre csak legnagyobb ámulatára azt tapasztalta, hogy szíve párja nem felel. Talán nem szereti már? A kétség marcangolta szívét, mert Bartyuk szörnyű módon szerelmes és féltékeny volt. Fölkereste a postást és attól megtudta, hogy Szücs Zsuzsanna az intrika, ki átvette a Bartyuk címére érkezett levelet és megígérte, hogy átadja ezt a vőlegénynek. András Szücs Zsuzsannához sietett és erőszakkal elvette a levelet. Édes levél ez; Balogh Juliánna írta nagy ákom-bákom betűkkel. Milyen szépen írt a leány vőlegényének! Rigmussal kezdődött:

Midőn levelemet az asztalra tettem, nagy sóhajtas melet a tollat fölvetem. Indulj meg hát tolam a levél írásra ennek az Andrisnak vigasztalására. Ojan vagyok Andris ebben a világban mint a hervadt rózsza a nagy szárazságban...

Szóról-szóra így kezdte szerelmes levelét Balogh Juliánna. Megírta azután még a vőlegényének, hogy alig győzi várni az esküvő napját és ne haragudjék Andris, mert előbbi levelében nem írt szerelmes dolgokat,

mert — így írja — „én még ebben próbáltam nem vagyok.“ Hát nem is lehet ilyesmit kívánni az olyan gyöngé, viruló liliomszáltól, mint a milyen a szép Juliánna, ki levelében még azt kéri, hogy „atreczálja“ neki a levelet és ne legyen olyan nagyon féltékeny, mert édes szülei haragudtak Andris előbbi levele miatt, melyben az írta menyasszonyának, hogy „a föld ne vegye be“, ha őt megcsalja.

Igy szól Balogh Juliánna írása, miből látni való, hogy igaz szívvvel viseltetett a legény iránt. Boldog is volt András, de boldogságának derült ege csakhamar beborult. Mint már megirtuk, a levelet az intrika, Szücs Zsuzsanna kaparította meg. Nem is adta oda Andrásnak, hanem maga válaszolt a Békés-Csabán lakó Baloghéknak. Ki tudja, miért akarta elválasztani egymástól a szerelmeseket? . . . Azt beszélük, hogy maga vetett szemet a legényre. Hát azt írta Baloghéknak, hogy hogyan adhatják a leányukat Bartyuk Andrásnak, mikor az „piszkos, részeges ember; ojan mint a szárnyát szegett liba.“ Még a szolgálóleányok sem hederitenek reá, azután van egy menyecske szeretője is, no meg nincs is semmije, mikor háziüznözbe ment, akkor is a barátjától kért szürt; „ojanak, hogy neki, az apjuknak, meg az öcsésinek egy bundájuk van.“

Baloghék Békés-Csabán uagy szomorúsággal fogadták a levelet; a szép Juliánna sokat sirt, az apja meg azt mondta, hogy a lakziból nem lesz semmi. Későn, nagyon későn tudta meg Bartyuk András ezt a dolgot és rágalmazás, becsületsértés és levéltök megsértése miatt be is perelte az intrika parasztleányt. Beidézük a b.-csabai leányt, meg a szüleit is. Meglehet, hogyha vőlegény és menyasszony találkoznak, elfelejtik a Szücs Zsuzsanna cselszövényeit és ismét egymáséi lesznek.

CSARNOK.

Az irnok urak.

(Elbeszélés.)

4.

— Irta: Ujlaki Antal. —

Lizi kisasszony méla arcza és csillogó szeme nem fordult az ablak felé, pedig finom ösztöne máskor mindig megsejtette az ablaknál leleskedő fiatalembert, akit kedveskedő pillantásokkal és mosollyal jutalmazott.

Tóbiás ur majd eleped egy pillantásért, és a hasztalan várakozás kimerítette.

Dél felé dr. Kokárda ur leereszkedett az irnokaihoz, beszédbe elegyedett velük, Garabó urat ismét megdicsérte, sőt déli harangozaskor megszorította kezét.

Garabó ur még emeltebb fővel távozott, Tóbiás ur pedig összezúzva maradt az íróasztalnál, mint egy ledől szobor.

A lépcsőházban újabb meglepetés várt az iroda új alkalmazottjára, véletlenül összeütközött Liza kisasszonnyal.

Kölesönös pirulás. A kis Kokárdák belesimpaszkodtak Garabóba.

— Maga az a szépiró bácsi? Irjon nekünk is valamit.

— De Lala, Sándrika, ne alkalmatlankodjanak.

— Oh, kérem, nagyon szeretem a gyerekeket. Már kora ifjúságomban szívesen játszottam a kicsinyekkel, mert tessék elhinni, nincsen kedvesebb a világon, mint a gyermek, sőt szerény véleményem szerint — Schopenhauer is, —

— Nem ismerem, — mondá Liza kisasszony.

— Ez egy német volt, okos és véletlenül német létére is szellemes, aki, azt hiszem, „Az élethez való akarat igenléséről” írott elmélkedéseiben azt fejtegeti, hogy a gyermekekért élünk s miattuk tűrjük el a gyötrelmeket.

Lizi kisasszony, a ki a sziv ömlengéseinek korában élt, elragadtatással élvezte Garabó ur okos fejtegetéseit és ropant érdekelte az új ismerős előadása, ki egész önkéntelen épen olyan dolgokat érintett, a melyek a jövőjén töprengő, idegen házhoz került, felnőtt leány agyát folyton foglalkoztatták.

Ezután mindennap összetalálkoztak a folyosón, néha napjában többször is. Tóbiás ur, az ablak függőyei mögül hiuzsemekkel leselkedett rájuk.

Lizi kisasszony még elbűvölöbben nézett Garabó urra, mint elődjére a szegény Tóbiásra. A leány nagy véleménynyel volt az új írások felől, bámulta benne az erőt, okosságot, de leginkább a sziv-ömlengések hatottak rá s nem képzelt magának a földön nagyobb boldogságot, minthogy valamikor Garabóné asszonyság lehessen.

Ismeretségük tizennegyedik napján Garabó ur felolvastott a „Sorsunk lantjából” két érzelmes költeményt és vad elragadtatással beszélt a könyviről: Tüskey Aladáról, a ki neki zsenge kora óta legbensőbb barátja.

— Istenem, milyen különös, ha az ember, folyton valakinek a közelében szeretne lenni, de életének végzete, mint érezipaisz...

Nem folytathatta tovább. Kopogtatnak az ablakon, a princzipális hívta, bizonyosan valami másolni való miatt.

Az első szobában Tóbiás ur vigyorgó arccal fogadta, s kezével a nyitott ajtóra mutatott.

Garabó ur dobogó szivvel járult főnöke elé.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara értesítései.

A magyar kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be:

Konzerv felmelegítő készülék. Zsindelykészítő gép. Villamos gázgyújtó készülék. Fából készült tűz- és vízmentes tető- és padozatlemez előállítására. Önműködő ivrákó könyv- és könyvmdai gépek számára. Gáz fényerejének és fűtő képességének fokozása. Ujítás nyug ágyakon. Ujítások barázdás ekéken. Légnomási fék vasuti vonatok számára. Vasaló-gép. Czipótalp-konzerváló folyadék. Eljárás nyers spirítusz tisztítására.

Mindazok, a kik a találmányok iránt érdeklődnek, azok leírását és rajzait kamaránknál megtekinthetik.

A földmivelési m. kir. miniszter ur tudatja, miszerint a zemplén vármegyei gazdasági egyesület f. hó 25. és 26-án bor-kóstolással egybekötött bor vásárt rendez.

A régi asszu és szamorodni borok kerülnek eladásra, sőt a felújított szőlők termése is be fog mutatni.

Ennélfogva a borkereskedők saját

érdeklükben is felhivatnak, hogy ezen borvásárt látogassák.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur értesítése szerint a magyar kereskedelmi utazók számára szükséges iparigazolványok a belügyminiszterium utlevélügyi osztályában adatnak ki.

Debreczen, 1899. márczius 15.

Kereskedelmi és Iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. márczius hó 16 án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	119.80	120.20
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	120.75	121.75
" koronajárdék 4%	—	97.75	98.25
" regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.75	101.75
Osztrák aranyjárdék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/10%	—	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	141.50	142.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	398.—	398.25
Osztrák hitelbank részvény	—	368.60	368.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	105.50	106.50

Sorsjegyek:

Magyar jelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.—	123.—
" 3%-os	—	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.50	121.50
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	11.50	12.—
Osztrák " " " "	—	20.50	21.—
Olasz " " " "	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.70	7.10
Jó-sziv " " " "	—	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.66	5.74
20 márkás arany	—	—	11.79	11.83
20 frankos arany	—	—	9.56	9.60
1 Sovereigns	—	—	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készéru-üzlet.

1899. márczius 15-én.

A hangulat a buzaüzletben barátságosabb volt, a vételben úgy a malmok, mint magányevők vettek részt, ez utóbbiak felmondási czélokra alkalmas árut vásároltak. Eladásra 35,000 mm. került, ebből 20,000 mm. idegen származású volt. Rozs változatlan esendes. Tengeriben nyugodt irányzat mellett a forgalom korlátolt.

Eladott:

Buza. Tiszavidéki. 500 mm. 80 k. 10-60 forinton, 200 mm. 80 k. 10-52 forinton, 200 mm. 79-5 k. 10-47 forinton, 100 mm. 79 k. 10-47 frton, 200 mm. 78-5 k. 10-45 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Ma a felmondások márcziusi buzában tekintélyes mennyiségre, 42,000 métermázsára rugtak. Ez azonban nem gyakorolt semmi-nemű befolyást, miután a buza szilárd kezekre megy át. Sőt az árfedezésekre inkább egy pár krral emelkedett.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza márcziusra	10.45—10.49
" áprilisra	9.81—9.82
Rozs márcziusra	7.99—8.—
Tengeri 1899. májusra	4.56—4.58
Zab 1899. márcziusra	5.73—5.75
Repeze augusztusra	—.—.—.—

Délután 4 1/2 órakor zárlat:

Buza márcziusra	10.48—10.49
" áprilisra	9.81—9.83
Rozs márcziusra	7.99—8.01
Zab márcziusra	5.75—5.77
Tengeri 1899. májusra	4.56—4.58
Repeze szeptemberre.	12.——12.10

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 166. Bérlet 136. sz. „A”

Ma, csütörtökön, 1899. márczius 15-én:

A GÉSÁK,

vagy:

Egy japán teaház története.

Operette három felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Reginald Fairfax	—	—	Mezey Andor
Bronville	—	—	Tanay F.
Cunningham	—	—	Rubos Árpád
Girmonston	—	—	Bartha István
Stanlei	—	—	Csáky F.
Wun Csi, teaház tulajdonosa	—	—	Sziklay Miklós
Imári márkai, rendőrfőnök és tartományi kormányzó	—	—	Fenyéri Mór
Mimóza, (énekes és tánczos japánleány)	—	—	F. Kállay L.
Arany virág	—	—	Makrai A.
Bimbó	—	—	Cserényi A.
Arany hárfa	—	—	Bartháné L.
Ibolyácska	—	—	Z Csepreghy
Juliette, francia leány	—	—	Szabó Irma
Lady Constanze Vinne, utazó angol hölgy	—	—	Kiss Irén
Mary Worhington	—	—	Fái Flóra.
Edith Grant	—	—	Cserényi Adél.
Molly Seamoe	—	—	R. Serfőzy Zs.
Katona japáni tiszt	—	—	Karacs Imre

Kiadó és iaptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59—14.

1047. sz.

1899. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Debreczen sz. kir. város végrehajthatónak Csáti István és neje Gulyás Eszter végrehajtást szenvedő elleni 9000 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén levő, Debreczenben fekvő, a debreczeni 6731. sz. tjkvben A + 3657/6. hrszám alatt foglalt ingatlanra 122 frtban; — az ugyanazon számú tjkvben A. + 3664. hrszám alatt foglalt ingatlanra 1644 forintban már megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 7. napján délután 3 órakor a debreczeni kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 12 frt 20 krt, illetve 164 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1899. február hó 6-án.

Nagy Károly

kir. táblai bíró.

249—1—1

HALDEK

magnagykereskedése
József főherceg ő cs. és
kir. fensége udv. szállítója
BUDAPEST,
Károly-körut 9. sz.

Szállít 100 kilónként:
arankamentes
államilag ólomzárolt

Luczerna

magot

60 frt.

tól kezdve;

arankamentes
államilag ólomzárolt

lóhere-

magot

50 frt.

tól kezdve;

takarmány- répa-magot

eredeti

Oberndorfi,

eredeti

Mammuth,

eredeti

olajbogyó,

alku

40 frtjával;

hazai

Oberndorfi

gróf Károlyi Alajos termése

37 frtjával;

takarmány-
czukorrépa

27 frtjával.

Gyökeres szőlővesszők.

52.000 gyökeres Olasz Rizling

17.600 „ Ezerjő

2.000 „ Fehér burgondi

**fajtiszta szőlővesző
eladó.**

Ezrenként a telepen átvéve
6 frtjával.

Megrendelések a „**Debreczeni
szőlő- és bortermelő-szövetkezet**“
hez, (Péterfia 81. sz. a.) intézendők.

255-1-1

Erzsébet-liget

és kertalakításokhoz

15000 db szép és erős diszfák

vad gesztenye, hárs, Bignonia, Catalpa, (szivar-fa)
Ailanthus Gland, (bálvány-fa) Celsis, Australis
(Bors-fa), Acer Negundó Juhar, Acer Negundó
folvar (tarka levelű juhar), Robinia Guindianna,
Robinia Besszononianna (gömb. akácok) Robinia
monophilla (nagylevelű akác), Robinia Pyrami-
dálisz (jegenye akác), Populus Pyramidális,
Populus Canadensis, Populus Alba fenyők stb.

12000 db szép diszbokor

u. m. Jázminok, Zimphoricarpusok, Spireák,
Hibiscusok, Carayana, Deucia, Pamserix stb.
továbbá 3500 db téli nemes rózsza,

eperfa, gyümölcsfák és cserjék

a legjutányosabb ár mellett
kaphatók

FEHÉRTÓI ISTVÁN

városi kertésznél

Debreczen, Posta-kert II.

KEIL-LAKK

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. -- 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer
kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására.
1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glasur“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.

1 kis doboz ára 45 kr. -- 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

254 12-1

Szent-Királyi Tivadar cégénél **Debreczenben.**

Leonhardi-féle tenták.

Különlegesség: Egyedüli valódi

Anthracententa.

A legjobb

mindennemű könyvek okmányok

és irományok részére.

Továbbá mindennemű író és másoló-tenták.

Szines-tenták, autograf-tenták, hektograph-tenták,

fojékony-tus méretek és iskolák részére tenták,

porok és kivonatok, bélyegző-festék, másoló-festék,

készülékek fehérnemű-nyújtáshoz fojékony

enyv és gummi valamint Synda-ikon

Eau de Labarraque

(tentafoltok eltávolítására).

Pecsétviaszok és ostyák.

Leonhardi Ágost

Bodenbach Elba mellett.

A legtöbb bel- és külföldi írószerekkereskedésben kaphatók

Törvényileg védve.